

[P. N. Petersen (Røjle).]

frygt, som vi nærer i al almindelighed og på grund af vort lands beliggenhed, så vanskelig som den nu er, som det også må indrømmes fra alle sider. Det er nøjagtig den samme betænkelighed, der åbenbart holdt Sverige tilbage, fordi Sverige har et andet synspunkt i forhold til pagten, end f. eks. Norge har, og det er i nogen grad naturligt som følge af den beliggenhed, vi her i Danmark har, at vi nærer de samme betænkeligheder i så henseende som Sverige, fordi vi nu engang ligger midt i brændpunktet mellem øst og vest.

Det var blot det, jeg ville sige for at rette en eventuel misforståelse fra den højtærede statsministers side.

Statsministeren (Hans Hedtoft): Jeg er helt enig med det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle), når han siger, at vi skal være klar over den risiko, vi påtager os ved det skridt, vi står overfor. På det punkt har jeg helt det ærede medlems opfattelse. Jeg vil gerne understrege, at det gælder for regeringen, og det gælder også for det ærede medlem og andre gode danske landsmænd, som vil stemme imod. I skal også, landsmænd, være klar over den risiko, I påtager jer. Stillingen var den, at vi ønskede fra regeringens side, og jeg kan sige, vi ønskede fra alle danske politiske partiers side den fællesskandinaviske løsning. Vi har nu i fællig gjort, hvad vi kunne for at få tilvejebragt denne fællesskandinaviske løsning. Det radikale venstre virkede sammen med de øvrige demokratiske partier på udmærket måde med for at nå denne løsning, og det radikale venstre gjorde det sikkert i erkendelse af, at vor isolerede stilling heller ikke er tilfredsstillende for dem, at de gerne ønskede den større sikkerhed, som en fællesskandinaviske løsning kunne give. De fællesskandinaviske forhandlinger strandede. Den eneste mulighed, der forelå, var at undersøge muligheden af en dansk-svensk samvirken. Denne mulighed blev omgående undersøgt, og det er klart for enhver gennem den besked, vi har fået, at en dansk-svensk samvirken heller ikke er mulig. Stillingen i dag er den, at der på vort bord ligger en forespørgsel fra Amerika og en lang række andre demokratiske stater, hvis ærlige fredsvilje det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle) heller ikke tvivler på, tværtimod stærkt har understreget fra denne talerstol, hvori de siger til os: vil I i jeres og vor og fredens interesse være med til et samarbejde? Vi står overfor det valg, om vi ved at sige nej til disse fredsvillende staters fremstrakte

hånd overfor hele verden skal tage den stilling, at vi bevidst trods vore tidligere erfaringer vælger at henligge som det, jeg kaldte et militær- og magtpolitisk tomrum. Det er det valg vi står overfor efter alle de muligheder, jeg har nævnt. Det vil være let-sindigt af nogen ansvarlig dansk politiker ikke åbent at indrømme, at der virkelig er risiko forbundet med det skridt, vi nu står i færd med at tage, men jeg beder det ærede medlem og hans meningsfæller i alle tilfælde i deres stille sind indrømme, at der er måske endnu større risiko, hvis den stilling, det ærede medlem tager, var blevet Danmarks i dette øjeblik.

P. N. Petersen (Røjle): Der er et forhold, som mellem danske bør være udenfor al diskussion, og det er, at den holdning, som vi hver især indtager, er alene dikteret ud fra de bevæggrunde, som vi mener tjener vort land og vort folk bedst og bedst er egnede til at sikre vort lands frihed og selvstændighed i den tid, der kommer. Jeg er ganske på det rene med den ånd, som råder blandt fædrene til den Atlantpagt, som nu er i begreb med at blive dannet, og jeg har, som den højtærede statsminister også udtalte før, selv stærkt understreget dette i mit indledende foredrag. Men her står vi overfor valget mellem at stemme for og at stemme imod den beslutning, som her foreligger til behandling, og når vi indtager den holdning, vi gør, er det for mit personlige vedkommende alene ud fra den betragtning, at den geografiske beliggenhed, som Danmark nu engang har, er af en sådan karakter, at vi mener, vi tjener vort land og folk bedst ved at undlade at gå ind i en sådan pagt, som der her er tale om, fordi den ikke er i stand til at hindre en besættelse af vort territorium i det øjeblik, ulykken skulle bryde løs. Det er ud fra denne bestemte overbevisning, jeg er nået til det resultat, jeg er nået til, og det er derfor jeg tilråder at stemme imod pagten.

Chr. Nielsen: Jeg stillede den højtærede regering tre spørgsmål i mit første indlæg. Jeg konstaterer, at det her i landstinget er gået, som det gik i folketinget, at man vægrer sig ved at besvare spørgsmålene. Nu antydede jeg jo i mit indlæg, at jeg nærere heller ikke meget håb om at få et svar, men jeg vil dog alligevel udtale min overraskelse over, at det ærede medlem hr. Bjørklund — det, medens jeg talte, meget talende medlem, pludselig nu, da talerstolen er til fuld disposition, har fået syv segl for munden.